

famós
Amis de l'Orfó "Nova Tàrraga": L'homenatge
que avui dediquem al festejell, és una
exaltació de l'espirit de l'obra dels nostres orfes,
perquè el vostre i nostre home representava la
la p hi havia la personificació de ço que constituïa
l'essència de la nostra obra: l'amor al
amor a la cançó tradicional del poble, el redreçament
del cant col·lectiu per a glòria de Déu i de
la terra, l'amor a la cançó tradicional
del poble que no es donava condició en
el camp però la gran obra de la unitat unida
- val pel demitèis i la donarem més absoluta al
en orfe que mai feront dels seus paupers
i de les seves morm. Fa més de vint

que no tinguin la figura patricarcal del
 nostre poble entre nosaltres i fa més de
 vint anys també que el meu Pare i Mare
 us en parlava ~~de la seva~~ en aquesta
 mateixa Façana ~~com~~ -dolg en font (com d'ella
 i font en la figura del vostre ^{meu} home, amb l'admiració
 de l'homeatge que li dedicaven el
 Orfeó de Catalunya i us diré ~~el~~ ~~el~~ ~~el~~
 de l'Orfeó Nova Façana" sembla totes les virtuts
 que porten a l'enamorament d'una obra, que
 donen el delit per a treballar -hi anys i anys
 a fi d'aconseguir aquella perfecció que fa
 l'honor de tota obra humana" us diré que
 amor val dir donació i humilitat, donant a
 l'obra nostra i humilitat, es dir, oblidat el

L'imatge, en benefici de la dita obra. 3

A l'humil mestre fill que era una matrona,
com ^{amb} ~~per~~ el 'Orfeo' de Tàneges, aconseguí
la veneració, el respecte i l'amor de tota
aquesta vostra ciutat, que es feu palesa durant
la seva vida i es manifestaren de manera
unísona en l'hora de la seva mort.
I tant per ~~essa~~ aquesta veneració, respecte
i amor ~~que~~ ^{que} avui encara perdura a l'aura
memòria viva: perdura en la vostra i en
la nostra ànima. I tant és la seva força
que avui us ha ^{especialment} ~~impulsat~~ a bastir un
monument a la seva memòria, i ~~de~~ ^{amb} ~~un~~ ^{un}
havem sentit també la força de l'amor
i de la bondat i de la humilitat del poble.

i també amb els seus butxards de pútrics sempre
~~amb l'optimisme~~ però mediant un optimisme
que Personamava a tot hom que el tractava
és que el Mestre fiell era un il·luminat, era un
poverit, per això Tança l'estimà tant, per això
el seu Orfeu anolí amb la seva duena un gran
tan alt de perfecció que el situà entre els primers
de la nostra terra.

x x x
^{germans}
Germans, de l'Orfeu de Tança, tanquam tot: acaben
d'aixecar un monument al nostre fundador
preclar. Però jo us dic, que ben poca cosa
jo he fet, si no li aixequem un altre
monument ~~vicent~~ amb la continuïtat
mai estancada d'aquesta vostra entitat i amb la
perfecció sempre creixent al aquesta vostra entitat

que ~~en~~ ^{per} ~~canon~~ de la ~~divina~~ ^{divina} sang, de la sang del
 nostre fill. Y així no s'abandonen ~~pas~~ ^{mai} sense
 el sentiment anelant del
 deure que adquireixen els cantors en oferir
 la col·laboració a una obra tan meritoria
 i de tan brillant historial. A fora vacil·lacions,
 dones, i ~~que~~ ^{que} no hi hagen defallences,
 en la continuïtat d'aquesta tasca que
 és el canvi que s'aprà amb l'exemple
 del Mestre fill i el que s'apreixen
 marcant-~~no~~ ^{no} els ~~nostres~~ ^{nostres} mestres.

~~marcant-los~~ ^{me,} l'espr de cantar i ^{i que les heig}
estiril i eficaç, i no ^{totes} l'apoc
~~en el prople de Tànega~~ del ciutadan
de Tànega. Es preus ^{dans} ajudar l'obra preuen
el riu ^{a la qual} dar una esplendida el nostre fill

2

^{necessari}
Es preia que l'Orfe de Tàrraga trobi en els
seus passats l'apoi ~~econòmic~~, cultural
i 'càmbie', perquè no di-ho, econòmic que
necessita. Es preia augmentar considerablement
el nombre de 'adeptes' a l'obra
de l'Orfe ^{de} Tàrraga i de tots els nostres orfes
d'altre manera, el monument a fi ell que
avui havem i hanferrat no representaria
més que un rept als uns i als altres.
Jo estic segur de que això no passaria mai
ja sempre es va prevenir-ho que
~~lamentar de pres~~ ^{no} ~~es va prevenir-ho~~ ^{que}
~~fer després, lamentar-ho~~ ^{que} ja no ~~tenia~~ ^{tenia} ~~l'Orfe~~ ^{l'Orfe}
XXX

En nom de l'Orfe Català del qual ^{just} ~~continua~~

amb el ^{me} Sub-director Mre Tomás i el p^rsentat
de Miguel Saperas, porta avui la representació
~~abans~~^{avui} la seva felicitació en aquest acte tan
cospicuo. L'Orfó Català n'entén avui
com en l'~~epoca~~^{epoca} gloriosa del seu fundador
un orfanat que mai als seus orfans pertanyia
i entén com a propis, (ho deia ~~va~~^{permanecia})
poque retornem amb orgull al l'homenatge
que el "Orfó Vigatà" tributa al ~~seu~~^{seu}
sen director. M^{re}. Miguel Rodera) les
alegries i les penes dels orfans de la nostra terra.
Per tant, quin goig més gran no sent avui
pel l'honor que ~~aquí~~^{avui} per a la ja veneranda
memòria del M^{re}. Güell, un dels
directors d'orfes que el Mre Güell més
estimava!

Cançons i versos de l'Orfeu. Mares Tàrragona, Tan-
gams tots: en nom de l'Orfeu vós heu pen-
sats a l'Orfeu català, i tot evocant aquella
dolça i pura figura del nostre fill el que us par-
la ara reben una himna d'amistat in-
quebrantable dels nostres fills i filles i
fills, reben la més sincera i cordial
i estreta abraçada, també el símbol
de la nostra germanor perdurable,
les n. n. n.

12 November 1952.

Amics de l'Orfeó Nova Tarrega": L'homenatge que avui dediqueu al Mestre Josep Güell és una exaltació de l'esperit de l'obra dels nostres Orfeons, perquè en el vostre i ensems nostre home hi havia la personificació del que constitueix l'essència de la nostra obra: el redreçament del cant col·lectiu per a glòria de Déu i de la Patria, l'amor a la cançó tradicional del poble, que no exclou, sino que condueix a estimar també les grans obres de la música universal, i el desinterès i la donació més absoluta al seu Orfeó que sorgí fecund dels seus sacrificis i de les seves suors.

Fa més de vint anys que no tenim la figura patriarcal del Mestre Güell entre nosaltres i en fa més de vint també que el meu pare i Mestre us en parlava en aquesta Tarrega dolça i forta -- com dolça i forta era la figura del vostre Mestre --, amb motiu de l'homenatge que li dedicaren els Orfeons de Catalunya, i us deia que el vostre fundador reunia totes les virtuts que porten a l'enamorament d'una obra, que donen el delit per a treballar-hi anys i anys a fi d'aconseguir aquella perfecció que fa l'honor de tota obra humana". Us deia que amor vol dir donació i humilitat; donació a l'obra creada i humilitat, és a dir, oblit de si mateix en benefici de la dita obra. I l'humil Mestre Güell que era una mateixa cosa amb l'Orfeó de Tarrega, aconseguí la veneració i el respecte i l'amor de tota aquesta vostra ciutat, que es feien palesos durant la seva vida i es manifestaren de manera impressionant a l'hora de la seva mort. I tan gran eren aquesta veneració i respecte i amor, que avui encara perdura d'una manera viva i fecunda en la vostra i en la nostra anima. I tanta és la seva força, que us ha esperonat a bastir un monument a la seva memoria. I nosaltres hem sentit també la força de l'amor i de la bondat i de la humilitat del Mestre Güell, i ací ens teniu al vostre costat, formant una mateixa cosa amb vosaltres: un sol esperit, un sol ideal.

= / = / = / =

No sabria estar-me ara d'evocar la figura del vostre guidor en la intimitat. El recordo de quan jo, gairebé un infant encara, pujava gairebé cada any pels encontorns de Tarrega. El recordo, dic, amb la seva xalina característica, la seva barba apostòlica, el seu caràcter viu i penetrant -- la vivesa plena de bonhomia i de dolçor a la vegada --, i amb uns ulls que per ells mateixos ja us mostraven la fe i l'entusiasme pel seu ideal, que no era altre que l'aixecament i perfecció de l'"Orfeó Nova Tarrega". El recordo encara portant el seu violí al braç, tocant per les "festes majors" dels pobles de la rodalia, i també amb la seva bata humil de pintor, sempre, però, irradiant un optimisme que s'encomanava a tothom que el tractava. És que el Mestre Güell era un il·luminat, un posseït, i per això Tarrega l'estimava tant, i per això el seu Orfeó assolí, sota la seva direcció, un grau tan alt de perfecció que el situa entre els primers de la nostra terra.

= / = / = / =

Germans de l'"Orfeó Nova Tarrega", targarins tots: acabeu d'aixecar un monument al vostre guidor preclar. Mes jo us dic que això fora ben poca cosa si no li aixequéssiu un altre monument amb la continuïtat mai estroncada i amb la perfecció sempre creixent d'aquesta vostra entitat que fou sang de la sang del Mestre Güell. I això no s'assoleix sense el sentiment del deure que adquireixien els cantaires en oferir la col·laboració a una obra tan meritòria i de tan brillant historial. A fora vacil·lacions, doncs, i que no hi hagi defall·lences en la continuïtat d'aquesta tasca que és el camí que signa amb l'exemple el Mestre Güell, i el que segueix marcant-vos el vostre Mestre.

Mes l'esforç de cantaires i mestres seria estèril i ineficax si no estés sostingut per l'apoi dels ciutadans de Tarrega. És precis, doncs, ajudar l'obra que creà i a la qual va donar vida esplèndida el Mestre Güell. És necessari que l'"Orfeó Nova Tarrega" trobi en els seus paisans l'apoi entusiasta i també -- per què no dir-ho? -- econòmic que necessita. Cal augmentar considerablement el nombre d'adeptes

a l'obra de l'"Orfeó Nova Tàrrrega" i de tots els nostres Orfeons. D'altra manera el monument a Güell que avui heu inaugurat no representaria altra cosa que un repte als seus propis compatricis. Jo estic segur que això no s'esdevindrà, però sempre és més bo prevenir-ho que no pas després desfer-se en lamentacions quan ja no hi ha remei.

= / = / = / = / =

En nom de l'"Orfeó Català", del qual amb el Mestre Tomàs, subdirector, i el Secretari senyor Miquel Saperes, portem avui la representació, us dono la seva felicitació en aquest acte tan corprenedor. L'"Orfeó Català" es sent avui, com en vida gloriosa del seu fundador, més lligat que mai als orfeons germans, i sent com a propies -- ho deia fa poques setmanes amb ocasió de l'homenatge que l'"Orfeó Vigata" tributà al seu director, Mossèn Miquel Rovira -- les alegries i les penes dels orfeons de la nostra terra. Per tant, quin goig més gran no sent avui per l'honor que heu fet a la veneranda memòria del Mestre Güell, un dels directors que el Mestre Millet tant estimava!

Cantaires i associats de l'"Orfeó Nova Tàrrrega", targarins tots: En nom del vostre germà gran, l'"Orfeó Català" i en evocar l'amistat inquebrantable dels Mestres Millet i Josep Güell, rebeu la més sincera, cordial i estreta abraçada, símbol de la nostra germanor perdurable.

LLUIS-MARIA MILLET

12 Novembre 1952